

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 671

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 21 iulie 2023

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 83 din 2 martie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor			măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar	2–6
		Decizia nr. 207 din 20 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 alin. (6) din Codul de procedură penală		7–9
		Decizia nr. 213 din 20 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei <i>înscrierea inițială la pensie</i> din cuprinsul dispozițiilor art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice		9–12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
		1.106. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea modelului și conținutului formularului tipizat „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor”, utilizat de personalul Direcției generale de informații fiscale și al structurilor de informații fiscale		13–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 83

din 2 martie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța

de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar. Excepția a fost ridicată de Gabriela Magda Miu, Mioara Petanca și Ionuț Radu în Dosarul nr. 13.415/3/2019 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal — Complet specializat pentru contencios administrativ și fiscal și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.647D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens invocă Decizia Curții Constituționale nr. 195 din 7 aprilie 2022.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 26 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 13.415/3/2019, **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal — Complet specializat pentru contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1**

alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar. Excepția a fost ridicată de Gabriela Miu, Mioara Petanca și Ionuț Radu într-o cauză având ca obiect drepturi salariale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile legale criticate conțin formulări de trimitere la cuantumuri salariale stabilite într-o lună anterioară, potrivit legislației în vigoare în luna respectivă: „se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna (...)”, „se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna (...)”, „își păstrează salariul, solda sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare brut/brută avute la această dată”. Niciuna dintre normele criticate nu reglementează concret, precis și clar cuantumul elementelor salariale, ceea ce generează o situație cu totul ieșită din comun, în care salarizarea personalului bugetar a fost reglementată, în perioada 2010—2017, printr-un lanț nesfârșit de norme de trimitere la normele precedente care, în loc să conțină norme de reglementare substanțială, conțin norme de trimitere care, în final, regresează la legislația de salarizare valabilă în anul 2009. Se încalcă principiul securității raporturilor juridice, deoarece fiecare normă criticată este lipsită de claritate și precizie, întrucât nu se stabilesc efectiv cuantumul drepturilor salariale vizate de reglementare. De asemenea, fiecare normă criticată trimite la și ultraactivează normele de salarizare care au precedat-o și care și-au încetat efectele la intrarea în vigoare a normei criticate, fie prin abrogare expresă, fie prin atingerea termenului de valabilitate a normei. Cu titlu de exemplu, art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 a fost abrogat formal la intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, dar a fost ultraactivat prin art. 38 alin. (2) lit. a) din legea-cadru.

6. Astfel, întregul lanț al normelor de trimitere, contestat ca neconstituțional prin prezenta excepție, încalcă principiul securității raporturilor juridice, întrucât, pe lângă împrejurarea că s-au ultraactivat unele pe altele, lanțul normelor de trimitere regresivă a ultraactivat și a perpetuat sistemul de salarizare valabil în anul 2009, dar abrogat de la 1 ianuarie 2019. În mod particular, lanțul normelor de trimitere a ultraactivat normele abrogate din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, reglementând coeficienții de funcție și de grad profesional pentru polițiști, valoarea de referință sectorială, sporurile și alte suplimente, precum și metodele de calcul.

7. Normele contestate încalcă și principiul separației puterilor în stat, față de împrejurarea că Guvernul a utilizat mecanismul ordonanțelor de urgență succesive pentru a bloca efectul legilor-cadru de salarizare date de Parlament, ca autoritate

legiuitoare. Legea-cadru nr. 330/2009 și Legea-cadru nr. 284/2010 au conținut coeficienți noi de funcție și o valoare unică de referință, care nu s-au aplicat niciodată, ca efect al textelor contestate din ordonanțele de urgență succesive. Toate legile-cadru de salarizare din perioada 2010 până în prezent au stabilit ca principiu general principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii. O normă ce trimite generic la niște cuantumuri dintr-o lună precedentă care, de altfel, nu sunt precizate nici în normele de salarizare care au precedat-o nu întrunește exigențele de precizie și claritate ce caracterizează un act normativ și creează insecuritate juridică, destinarii legii fiind în imposibilitatea de a-și adapta conduita la exigențele legii.

8. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale privind criteriile de calitate a legii (spre exemplu, Decizia nr. 201 din 7 aprilie 2016, Decizia nr. 196 din 4 aprilie 2013, Decizia nr. 318 din 21 mai 2019, Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017) și Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

9. **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal — Complet specializat pentru contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

10. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este reținut în încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2017, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1035 din 22 decembrie 2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență

a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010.

14. Din analiza criticilor de neconstituționalitate și a considerentelor încheierii de sesizare Curtea observă că, în ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, sunt vizate, în realitate, prevederile art. 1 alin. (1) din acest act normativ, iar în ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, sunt vizate, în realitate, prevederile art. II art. 1 alin. (1) din acest act normativ.

15. De asemenea, Curtea observă că prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au fost abrogate potrivit art. 44 alin. (1) pct. 20 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 au fost abrogate potrivit art. 44 alin. (1) pct. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 au fost abrogate potrivit art. 44 alin. (1) pct. 28 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 au fost abrogate potrivit art. 44 alin. (1) pct. 27 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. 1 din Legea nr. 285/2010 au fost abrogate potrivit art. 44 alin. (1) pct. 30 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 au fost abrogate potrivit art. 39 lit. x) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010. Totodată, Curtea observă că art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 au avut aplicabilitate limitată în timp, în cursul anului 2017. Având în vedere însă cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, și faptul că dispozițiile legale criticate sunt incidente în cauzele în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, care au următorul cuprins:

— Art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017: „Începând cu data de 1 iulie 2017:

a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care

beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017: „În perioada 1 martie—31 decembrie 2017, se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna februarie 2017 cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016: „În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2016 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015: „În anul 2016, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014: „În anul 2015, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013: „În anul 2014, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2013 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.”;

— Art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010: „Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează:
Art. 1

(1) În anul 2012, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011.”;

— Art. 1 din Legea nr. 285/2010: „(1) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) Cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.

(4) Cuantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(5) În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”;

— Art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010: „(1) Începând cu luna ianuarie 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își păstrează salariul, solda sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare brută/brută avute la această dată, fără a fi afectate de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009 prevăzute la art. 10 din Legea nr. 329/2009, care se calculează după cum urmează:

a) la salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare corespunzătoare funcțiilor avute la data de 31 decembrie 2009 se adaugă cuantumul sporurilor și indemnizațiilor care se introduc în acesta/aceasta, prevăzute în notele la anexele la Legea-cadru nr. 330/2009, numai personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții;

b) sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale prevăzute în anexele la Legea-cadru nr. 330/2009 care nu se introduc în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare se acordă în aceleași cuantumi de la 31 decembrie 2009, numai personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, cu respectarea prevederilor art. 23 din Legea-cadru nr. 330/2009.”

16. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) privind separația și echilibrul puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației

constituționale și în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 au mai fost supuse controlului de constituționalitate (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 81 din 18 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 29 mai 2020, Decizia nr. 217 din 30 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 19 iulie 2021, Decizia nr. 762 din 29 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2019, Decizia nr. 863 din 17 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 22 iulie 2020, Decizia nr. 700 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1301 din 29 decembrie 2020, și Decizia nr. 624 din 7 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 7 februarie 2022).

18. Curtea a reținut, în esență, că, deși după anul 2010 legiuitorul și-a propus instituirea unui sistem de salarizare unic, care să aducă transparență și previzibilitate în materia salarizării, în fapt, drepturile salariale s-au calculat pornind de la cuantumul stabilit potrivit legislației anterioare, în fiecare an actele normative care au reglementat salarizarea personalului bugetar plătit din fonduri publice făcând trimitere la cuantumul drepturilor salariale din anul precedent. Astfel, stabilirea acestor drepturi este un proces dificil, care nu corespunde intențiilor pe care legiuitorul le-a avut atunci când a conceput sistemul unic de salarizare și care face greu de înțeles principiile avute în vedere în reglementarea drepturilor anumitor categorii socioprofessionale. Totodată, calculul drepturilor salariale se face pornind de la cuantumul stabilit potrivit legislației anterioare anului 2010 (a se vedea în acest sens Decizia nr. 201 din 7 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 29 iunie 2016).

19. Distinct de aceste considerente, referitor la critica de neconstituționalitate formulată cu privire la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a reținut, în acord cu jurisprudența sa, că stabilirea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar este un drept și o obligație a legiuitorului (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006) și că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007). În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz și alții împotriva Spaniei*, paragraful 57.

20. Astfel, Curtea a reținut că dispozițiile legale criticate dau expresie opțiunii legiuitorului în materia salarizării personalului bugetar și că aceste norme juridice clarifică pentru perioade precis determinate situația drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, fiind lipsite de echivoc sub aspectul destinatarilor și efectelor juridice pe care le produc. Reținând că, raportat la rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, legiuitorul are libertatea de a reglementa salarizarea în

sistemul public, evident cu respectarea prevederilor Constituției, Curtea a constatat că, prin dispozițiile legale criticate, legiuitorul a urmărit, în esență, garantarea cuantumului drepturilor salariale și evitarea scăderii drepturilor salariale ale personalului bugetar.

21. Ca tehnică de reglementare, textele de lege criticate nu au semnificația repunerii în vigoare a unor acte normative abrogate. Așadar, modalitatea de reglementare prevăzută de textele de lege criticate este diferită de cea analizată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 7 martie 2018, prin care au fost supuse controlului dispoziții de lege care făceau trimitere la norme anterior abrogate și prin care s-a statuat că prin adoptarea unei norme care face trimitere la o dispoziție legală care nu mai este în vigoare se încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. Prin urmare, considerentele acestei decizii nu sunt incidente.

22. În concluzie, Curtea a constatat că, prin dispozițiile de lege criticate, legiuitorul normează un conținut care întrunește exigențele de claritate, previzibilitate și accesibilitate, fiind astfel respectate prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție în componentele referitoare la calitatea legii și principiul securității juridice.

23. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție, Curtea a reținut că, sub aspectul competenței de legiferare, relația dintre puterea legislativă și cea executivă se desăvârșește prin competența conferită Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență în condițiile stabilite de art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție. Astfel, ordonanța de urgență, ca act normativ ce permite Guvernului, sub controlul Parlamentului, să facă față unei situații extraordinare, se justifică prin necesitatea și urgența reglementării acestei situații care, datorită circumstanțelor sale, impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public. Pe lângă monopolul legislativ al Parlamentului, Constituția, în art. 115, consacră

delegarea legislativă, în virtutea căreia Guvernul poate emite ordonanțe simple [art. 115 alin. (1)—(3)] sau ordonanțe de urgență [art. 115 alin. (4)—(6)]. Astfel, transferul unor atribuții legislative către autoritatea executivă se realizează printr-un act de voință al Parlamentului ori pe cale constituțională, în situații extraordinare și numai sub control parlamentar (a se vedea în acest sens Decizia nr. 22 din 21 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 22 mai 2020).

24. Prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 dispun în sensul neaplicării valorii de referință și coeficienților de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010. Aceste prevederi legale fac inaplicabile dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010 referitoare la stabilirea cuantumului drepturilor salariale, dar nu în sensul contracarării voinței legiuitorului, ci în sensul protejării dreptului la salariu, ca drept fundamental, astfel ca implementarea unui nou sistem de salarizare să nu conducă la diminuarea drepturilor salariale ale niciuneia dintre categoriile profesionale plătite din fonduri publice.

25. În consecință, Curtea a constatat că nu se poate reține că, prin adoptarea ordonanțelor de urgență ale Guvernului criticate, s-ar fi încălcat principiul separației puterilor, consacrat de dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție.

26. Cât privește critica referitoare la tehnica de reglementare, Curtea a precizat că aceasta relevă o problemă de legiferare, ce nu poate fi soluționată însă decât de legiuitor, iar nu de Curtea Constituțională în cadrul competențelor sale consacrate de Legea fundamentală.

27. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gabriela Magda Miu, Mioara Petanca și Ionuț Radu în Dosarul nr. 13.415/3/2019 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal — Complet specializat pentru contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 11 art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal — Complet specializat pentru contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 martie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 207

din 20 aprilie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 alin. (6) din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 alin. (6) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Szanto Tibor în Dosarul nr. 3.006/337/2019/a1.1 al Judecătoriei Zalău și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.259D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Arată că dispozițiile legale criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, excepțiile de neconstituționalitate invocate fiind respinse ca neîntemeiate, și solicită menținerea jurisprudenței anterior referite.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea penală nr. 25/MPC din 17 iulie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.006/337/2019/a1.1, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 alin. (6) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Szanto Tibor într-o cauză având ca obiect soluționarea sesizării, din oficiu, privind verificarea legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive dispuse față de inculpați, printre care se numără și autorul excepției.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că incompatibilitatea judecătorului, invocată prin cererea de recuzare, are în vedere însăși procedura de verificare de către acesta a măsurilor preventive, întrucât obiectul cauzei în cadrul căreia este invocată excepția constă în verificarea măsurilor preventive. Se arată că ipoteza în care se află autorul excepției este diferită de cea în care cererea de recuzare ar fi fost invocată în etapa camerei preliminare, iar completul, investit cu verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și cu verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, s-ar fi pronunțat și asupra măsurilor preventive.

6. **Judecătoria Zalău** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile legale criticate sunt previzibile, coerente și constituționale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 67 alin. (6) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau completul în fața căruia s-a formulat recuzarea, cu participarea judecătorului recuzat, se pronunță asupra măsurilor preventive.*”

11. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 cu privire la accesul liber la justiție, ale art. 22 cu privire la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică și ale art. 23 cu privire la libertatea individuală.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că incompatibilitatea este starea de parțialitate în care se află unul dintre subiecții procesuali oficiali într-o cauză penală concretă, situație ce constituie un impediment în participarea acestuia la soluționarea respectivei cauze. Astfel, incompatibilitatea nu se confundă cu lipsa competenței, ci constituie o situație specială personală. Aceasta întrucât competența organelor judiciare are atât o dimensiune obiectivă, constând în capacitatea acestora de a îndeplini actele prevăzute de legea penală, cât și o dimensiune subiectivă, care vizează capacitatea persoanelor fizice care fac parte din organele judiciare, în calitate de prepuși ai acestora, de a îndeplini actele procesuale care concură la realizarea scopului procesului penal. Cazurile de incompatibilitate, ca excepții de la capacitatea subiectivă a organului judiciar penal, sunt prevăzute la art. 64 și 65 din Codul de procedură penală.

13. Modalitățile de rezolvare a situațiilor de incompatibilitate, menite să restabilească starea de imparțialitate a organelor judiciare implicate în soluționarea cauzei penale, sunt abținerea și recuzarea.

14. Dintre acestea, abținerea reprezintă modalitatea prin care persoana care are cunoștință că se află în unul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege comunică organului competent că înțelege să nu participe la desfășurarea procesului penal. Aceasta reprezintă modalitatea principală de soluționare a cazurilor de incompatibilitate, abținerea constituind obligația morală a persoanei aflate în incompatibilitate, a cărei neîndeplinire poate atrage sancționarea disciplinară. În scopul îndeplinirii acestei obligații, conform art. 66 alin. (1) din Codul

de procedură penală, persoana aflată într-o situație de incompatibilitate trebuie să formuleze o cerere de abținere, prin care să arate cazul de incompatibilitate, respectiv temeiul de fapt care determină incompatibilitatea.

15. Spre deosebire de aceasta, recuzarea constituie mijlocul procesual ce poate fi utilizat în situația în care persoana aflată în stare de incompatibilitate nu formulează o cerere de abținere. În această ipoteză, oricare dintre părțile procesului penal poate cere ca persoana incompatibilă să fie oprită de la soluționarea cauzei penale. În acest sens, partea interesată poate formula cerere de recuzare, conform art. 67 din Codul de procedură penală. Aceasta poate fi făcută în scris sau oral, cu arătarea temeiurilor de fapt, respectiv a cazului sau a cazurilor de incompatibilitate în care se află persoana recuzată.

16. În acest context, Curtea reține că instanța de contencios constituțional a mai analizat dispozițiile legale criticate, prin raportare la aceleași critici de neconstituționalitate, fiind pronunțate în acest sens Decizia nr. 438 din 22 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 843 din 25 octombrie 2017, și Decizia nr. 269 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 22 iulie 2016, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată.

17. Prin Decizia nr. 269 din 10 mai 2016, paragrafele 14—20, Curtea a reținut că recuzarea este o instituție reglementată în scopul asigurării respectării dispozițiilor legale referitoare la incompatibilitate, aplicabilă în lipsa formulării de către persoana vizată a unei cereri de abținere. Cererea de recuzare poate fi formulată până la încheierea dezbaterilor în fața primei instanțe, iar recuzarea judecătorului cu ocazia acordării cuvântului pe fondul cauzei îl determină pe acesta să nu treacă la judecarea ei, întrucât, din momentul recuzării, el nu mai este competent să se pronunțe, până când cererea de recuzare este soluționată de un alt complet, fără participarea judecătorului recuzat. După pronunțarea hotărârii, cazurile de recuzare pot fi invocate doar pe calea apelului sau a contestației în anulare.

18. În aceste condiții, textul criticat prevede că judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau completul în fața căruia a fost formulată cererea de recuzare, cu participarea judecătorului recuzat, se pronunță asupra măsurilor preventive. Această soluție juridică a fost preluată de la art. 51 alin. 4 din Codul de procedură penală din 1968, conform căruia: „*Completul în fața căruia s-a formulat recuzarea, cu participarea judecătorului recuzat, se poate pronunța asupra măsurilor preventive.*”

19. Această reglementare este justificată prin faptul că, dacă cererea de recuzare este admisă, acest aspect nu este de natură să afecteze interesele inculpatului arestat. De altfel, noul complet care se formează are posibilitatea să verifice actele de procedură efectuate de judecătorul sau de completul care a fost înlocuit în urma admiterii cererii de recuzare și să se pronunțe motivat dacă menține sau nu acele acte, conform art. 68 alin. (6) din Codul de procedură penală.

20. Totodată, pronunțarea asupra măsurilor preventive în procedura de cameră preliminară este obligatoriu să fie făcută în termenul legal prevăzut de legea procesual penală, respectiv cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia, conform art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, în vederea garantării libertății individuale a inculpatului. În acest sens, prin Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 19 mai 2015, paragraful 18, Curtea a reținut că procesul penal implică desfășurarea unei activități compuse dintr-o succesiune de acte reglementate de legea de procedură penală, activitate care impune ca, în disciplinarea actelor procesuale și procedurale, să se țină seama și de elementul timp. De aceea, printre condițiile cerute de lege pentru ca un act procesual sau procedural să fie valabil

se numără și condiția privitoare la timpul în care trebuie realizat actul. Astfel, intervalul de timp înăuntrul căruia sau până la care se pot îndeplini ori trebuie îndeplinite anumite activități sau acte în cadrul procesului penal trebuie fixat astfel încât procesul să păstreze în desfășurarea sa un ritm accelerat, fără însă să se împiedice aflarea adevărului sau respectarea drepturilor părților. Așadar, stabilirea unor termene pentru desfășurarea procesului penal are în vedere două obiective: pe de o parte, desfășurarea procesului penal într-un termen rezonabil, nelăsându-le organelor judiciare și părților libertatea de a acționa când doresc și pe orice durată, iar, pe de altă parte, termenele trebuie să asigure părților timpul necesar pentru a-și exercita drepturile procesuale și pentru a-și îndeplini obligațiile prevăzute de lege. În cazul particular al măsurilor procesuale, incluzând măsurile preventive, împiedică prelungirea duratei constrângerii peste limita necesară desfășurării normale a procesului penal. Așa încât îndeplinirea actelor procedurale cu respectarea întocmai a termenelor legale reprezintă un element important în desfășurarea procesului penal, fără de care ar fi imposibilă respectarea principiilor fundamentale ale acestuia, respectiv legalitatea, prezumția de nevinovăție, principiul aflării adevărului, principiul oficialității, garantarea libertății și siguranței persoanei, garantarea dreptului la apărare, dreptul la un proces echitabil, egalitatea părților în procesul penal.

21. Conform art. 202 alin. (4) din Codul de procedură penală, măsurile preventive sunt reținerea, controlul judiciar și controlul judiciar pe cauțiune, arestul la domiciliu și arestarea preventivă. Măsurile preventive sunt fie privative, fie restrictive de libertate, având drept consecință restrângeri semnificative ale exercițiului drepturilor fundamentale ale persoanei (a se vedea, în privința controlului judiciar și a controlului judiciar pe cauțiune, Decizia nr. 712 din 4 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 15 ianuarie 2015, paragraful 20). Așa fiind, respectarea termenelor cu privire la dispunerea, prelungirea sau încetarea acestora este imperativă, impunând organelor judiciare să se pronunțe cu celeritate cu privire la aspectele anterior enumerate. Prin urmare, opțiunea legiuitorului, în privința soluției legislative potrivit căreia judecătorul recuzat face parte din completul care se poate pronunța asupra măsurilor preventive, este expresia unui just echilibru între interesul individual al persoanelor în privința cărora sunt dispuse măsuri preventive și interesul public, referitor la participarea la actul de justiție a judecătorilor care îndeplinesc condițiile de compatibilitate reglementate prin normele de procedură penală.

22. Pentru aceste considerente, Curtea a reținut că dispozițiile art. 67 alin. (6) din Codul de procedură penală reprezintă o garanție procesuală a libertății individuale, prevăzută la art. 23 din Legea fundamentală.

23. În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin textul criticat, a dispozițiilor art. 21 din Constituție, Curtea a constatat că accesul liber la justiție presupune accesul la procedurile judiciare în condițiile prevăzute de lege. Or, dispozițiile art. 67 alin. (6) din Codul de procedură penală, ce reglementează cu privire la pronunțarea asupra măsurilor preventive, nu sunt de natură să afecteze garanțiile procesuale specifice acestui drept fundamental.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența mai sus analizată, atât soluția, cât și considerentele deciziilor anterior invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

25. Distinct de cele reținute prin jurisprudența mai sus invocată, Curtea constată că procedura de verificare a măsurilor preventive anterior încetării acestora, asigurată inclusiv prin dispozițiile art. 67 alin. (6) din Codul de procedură penală, constituie o garanție a dreptului la viață și la integritate fizică și psihică, prevăzut la art. 22 din Constituție, și nu o încălcare a acestui drept.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Szanto Tibor în Dosarul nr. 3.006/337/2019/a1.1 al Judecătorei Zalău și constată că dispozițiile art. 67 alin. (6) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Zalău și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 213

din 20 aprilie 2023

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei *înscrierea inițială la pensie*
din cuprinsul dispozițiilor art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010
privind sistemul unitar de pensii publice**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei *înscrierea inițială la pensie* din cuprinsul dispozițiilor art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în măsura în care se interpretează în sensul că nu se aplică persoanelor care au obținut pensie de invaliditate în baza Legii nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială, excepție ridicată de Nicolae Ciontescu în Dosarul nr. 1.629/63/2020 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.024D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de

neconstituționalitate. Prin Decizia nr. 702 din 31 octombrie 2019, Curtea Constituțională a analizat neconstituționalitatea sintagmei *la înscrierea inițială la pensie*, în ceea ce privește beneficiarii pensiilor de invaliditate, în măsura în care se interpretează că se referă la stabilirea pensiei pentru limită de vârstă prin aplicarea, pentru prima oară, a condițiilor de vârstă legală de pensionare și stagiul complet de cotizare prevăzute de Legea nr. 263/2010. Analiza Curții, în acel dosar, s-a făcut în urma sesizării de către beneficiari ai pensiei de invaliditate în baza Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, transformate în pensii pentru limită de vârstă în baza Legii nr. 263/2010. În cauza de față, autorul a beneficiat de pensia de invaliditate în baza Legii nr. 3/1977. Având, însă, în vedere că dispozitivul Deciziei nr. 702 din 31 octombrie 2019 nu conține nicio referire concretă la Legea nr. 19/2000, ci se referă generic la beneficiarii pensiilor de invaliditate care se transformă în pensii pentru limită de vârstă în baza Legii nr. 263/2010, textul este deja declarat neconstituțional, indiferent de legea anterioară Legii nr. 263/2010 în baza căreia s-a acordat pensia de invaliditate, adică indiferent dacă pensia s-a acordat în baza Legii nr. 3/1977 sau a Legii nr. 19/2000. Ca atare, excepția este inadmisibilă, iar aspectele învederate de către Avocatul Poporului în punctul său de vedere referitoare la modalitatea în care Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale aplică legea prin eludarea Deciziei nr. 702 din 31 octombrie 2019 pot fi soluționate prin motivarea deciziei pe care Curtea urmează să o pronunțe în prezenta cauză. Astfel, Curtea ar urma să

precizeze că Decizia nr. 702 din 31 octombrie 2019 îi vizează și pe cei care au obținut pensia de invaliditate în baza Legii nr. 3/1977. Ca atare, excepția ar trebui respinsă ca devenită inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 16 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.629/63/2020, **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a sintagmei *înscrierea inițială la pensie* din cuprinsul art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în măsura în care se interpretează în sensul că nu se aplică persoanelor care au obținut pensie de invaliditate în baza Legii nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială.** Excepția a fost ridicată de Nicolae Ciontescu într-un dosar având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva deciziei de pensionare.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că momentul dobândirii unei pensii de invaliditate nu poate fi considerat *înscriere inițială la pensie*, în sensul art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010, datorită naturii aleatorii și imprevizibile a evenimentului invalidant.** În esență, autorul argumentează că interpretarea pe care o critică îi discriminează pe beneficiarii unei pensii de invaliditate în baza Legii nr. 3/1977 (ale cărei efecte au fost abrogate începând cu data de 1 aprilie 2001, când a intrat în vigoare Legea nr. 19/2000) față de beneficiarii unei astfel de pensii în temeiul Legii nr. 19/2000 (ieșită din vigoare la 1 ianuarie 2011, când a intrat în vigoare Legea nr. 263/2010). Astfel, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 702 din 31 octombrie 2019, beneficiarii unei pensii de invaliditate în baza Legii nr. 19/2000 devenite pensie pentru limită de vârstă după 1 ianuarie 2011 beneficiază de indicele de corecție acordat de legiuitor prin art. 170 din Legea nr. 263/2010, în vreme ce, atât timp cât respectiva decizie nu i-a vizat și pe ei, beneficiarii unei pensii de invaliditate în baza Legii nr. 3/1977 și devenite pensie pentru limită de vârstă în baza Legii nr. 263/2010 nu beneficiază de acest indice. Acest tratament juridic este discriminatoriu, întrucât ambele categorii de pensionari se află, în mod obiectiv, în aceeași situație, adică pierderea capacității de muncă.

6. **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, fără a-și motiva acest punct de vedere.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece se critică modul de aplicare și interpretare a legii care a fost lămurit prin Decizia Curții Constituționale nr. 702 din 31 octombrie 2019. În subsidiar, Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece nu există nicio deosebire obiectivă între situația beneficiarilor pensiilor de invaliditate în baza Legii nr. 3/1977 și cea a beneficiarilor pensiilor de invaliditate în baza Legii nr. 19/2000.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece sunt discriminați beneficiarii pensiei de invaliditate stabilite în temeiul Legii nr. 3/1977 față de beneficiarii unor asemenea pensii stabilite în baza Legii nr. 19/2000, având în vedere că doar această din

urmă categorie beneficiază, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 702 din 31 octombrie 2019, de indicele de corecție prevăzut de art. 170 din Legea nr. 263/2010.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis punctul lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, în realitate, sintagma *înscrierea inițială la pensie* din cuprinsul prevederilor art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, care dispun că „*Indicele de corecție se aplică o singură dată, la înscrierea inițială la pensie*”.

13. Se apreciază că dispozițiile criticate sunt contrare art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia este beneficiar al unei pensii de invaliditate acordate în baza Legii nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială, publicată în Buletinul Oficial nr. 82 din 6 august 1977, transformată, potrivit art. 82 din Legea nr. 263/2010, în pensie pentru limită de vârstă. Demersul său judiciar, inclusiv cel referitor la ridicarea prezentei excepții, vizează obținerea dreptului prevăzut de art. 170 din Legea nr. 263/2010, care, inițial, prevedea că „(1) *Pentru persoanele înscrise la pensie începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, la punctajul mediu anual determinat în condițiile art. 95 se aplică un indice de corecție calculat ca raport între 43,3% din câștigul salarial mediu brut realizat pe anul precedent și valoarea unui punct de pensie în vigoare la acea dată. (2) Prevederile alin. (1) se aplică o singură dată, la înscrierea inițială la pensie*”. Cu alte cuvinte, autorul excepției dorește ca la momentul transformării pensiei sale de invaliditate în pensie pentru limită de vârstă să primească indicele de corecție.

15. Indicele de corecție prevăzut de art. 170 din Legea nr. 263/2010 reprezintă o măsură prin care legiuitorul a urmărit să compenseze consecințele negative în ceea ce privește cuantumul pensiei pe care condițiile referitoare la stagiul complet de cotizare reglementate de Legea nr. 263/2010 le au în raport cu cele stabilite prin Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 17 martie 2000. Astfel, inițial, dispozițiile alin. (4) al art. 41 din Legea nr. 19/2000 prevedeau: „*Stagiul complet de cotizare este de 30 de ani pentru femei și de 35 de ani pentru bărbați. Atingerea stagiului complet de cotizare se va realiza în termen de 13 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin creșterea acestuia, pornindu-se de la 25 de ani pentru femei și de la 30 de ani pentru bărbați, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 3.*” Dar, prin Legea nr. 263/2010, legiuitorul a înăspriț condițiile de pensionare din perspectiva duratei stagiului complet de cotizare necesar pentru dobândirea dreptului la pensie. Astfel, potrivit

art. 53 alin. (3) din Legea nr. 263/2010, „Stagiul complet de cotizare este de 35 de ani, atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Atingerea acestui stagiul se realizează prin creșterea stagiului complet de cotizare, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 5.” (a se vedea, în același sens, Decizia Curții Constituționale nr. 670 din 19 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.157 din 6 decembrie 2021, paragraful 19).

16. Cu referire la delimitarea categoriilor de pensionari eligibile pentru acordarea indicelui de corecție, relevantă pentru soluționarea prezentei excepții este Decizia nr. 702 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 10 februarie 2020, paragraful 34, prin care Curtea Constituțională a decis că de acest indice de corecție trebuie să beneficieze și titularii pensiilor de invaliditate deschise în baza Legii nr. 19/2000, care au devenit pensii pentru limită de vârstă în baza Legii nr. 263/2010, pentru a nu fi discriminați față de titularii pensiilor de invaliditate deschise după 1 ianuarie 2011, care au devenit pensii pentru limită de vârstă după această dată. Prin criticile de neconstituționalitate formulate în cauza de față, autorul excepției solicită, în esență, Curții Constituționale să stabilească faptul că și titularii pensiilor de invaliditate deschise în baza Legii nr. 3/1977, care au devenit sau devin pensii pentru limită de vârstă după 1 ianuarie 2011, ar trebui să beneficieze de indicele de corecție prevăzut de art. 170 din Legea nr. 263/2010. În caz contrar, argumentează autorul excepției, această categorie de pensionari ar fi discriminată față de categoria de pensionari cu privire la care Curtea Constituțională, în Decizia nr. 702 din 31 octombrie 2019, a stabilit că beneficiază de indicele de corecție.

17. Curtea observă că, sub aspectele relevante, beneficiarii pensiilor de invaliditate deschise în baza Legii nr. 3/1977 care au devenit sau devin pensii pentru limită de vârstă după 1 ianuarie 2011 se află în aceeași situație cu beneficiarii pensiilor de invaliditate deschise în baza Legii nr. 19/2000 care au devenit sau devin pensii pentru limită de vârstă după 1 ianuarie 2011. Analiza comparativă a dispozițiilor relevante în ceea ce privește persoanele eligibile pentru pensie de invaliditate în regimul Legii nr. 3/1977 și, respectiv, în regimul Legii nr. 19/2000 evidențiază așadar că, în esență, asigurații eligibili pentru obținerea unei pensii de invaliditate în baza Legii nr. 3/1977 sunt aceiași asigurați eligibili pentru acordarea acestei pensii în baza Legii nr. 19/2000. Astfel, dispozițiile art. 23 din Legea nr. 3/1977 prevedeau următoarele: „(1) Persoanele încadrate în muncă, care datorită unor accidente de muncă survenite în timpul îndeplinirii îndatoririlor de serviciu ori datorită bolilor profesionale și-au pierdut total sau în cea mai mare parte capacitatea de muncă, primesc pensie pe timpul cât durează invaliditatea. (2) Beneficiază, de asemenea, de pensie persoanele care și-au pierdut total sau în cea mai mare parte capacitatea de muncă din cauza unei boli contractate în timpul în care erau încadrate în muncă, dacă invaliditatea stabilită este de gradul I sau II. (3) De aceleași drepturi beneficiază și persoanele care și-au pierdut total sau în cea mai mare parte capacitatea de muncă în timpul și din cauza îndeplinirii obligațiilor militare ori a sarcinilor de stat sau obștești, precum și elevii, ucenicii și studenții în timpul efectuării practicii profesionale. (4) Persoanele care și-au pierdut jumătate din capacitatea de muncă și lucrează jumătate din durata normală a programului de lucru beneficiază, în condițiile legii, de pensie de invaliditate de gradul III.” Totodată, art. 53 din Legea nr. 19/2000 prevedea: „(1) Au dreptul la pensie de invaliditate asigurații care și-au pierdut total sau cel

puțin jumătate din capacitatea de muncă, din cauza: a) accidentelor de muncă, conform legii; b) bolilor profesionale și tuberculozei; c) bolilor obișnuite și accidentelor care nu au legătură cu munca. (2) Beneficiază de pensie de invaliditate, în condițiile prevăzute la alin. (1), și asigurații care satisfac obligații militare prevăzute la art. 38 alin. (1) lit. c). (3) Au dreptul la pensie de invaliditate, în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. a), și elevii, ucenicii și studenții care și-au pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă datorită accidentelor sau bolilor profesionale survenite în timpul și din cauza practicii profesionale. (4) Persoanele care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă și marii mutilați, ca urmare a participării la lupta pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 ori în legătură cu evenimentele revoluționare din decembrie 1989, care erau cuprinși într-un sistem de asigurări sociale anterior datei ivirii invalidității din această cauză, au dreptul și la pensie de invaliditate, indiferent de vechimea în muncă, pe timpul cât durează invaliditatea, stabilită în aceleași condiții în care se acordă pensia de invaliditate persoanelor care au suferit accidente de muncă.”

18. În paragrafele 34 și 35 ale Deciziei nr. 702 din 31 octombrie 2019, Curtea Constituțională a reținut că solicitarea acordării pensiei de invaliditate înaintea împlinirii condițiilor de stagiul și vârstă necesare acordării pensiei pentru limită de vârstă nu a reprezentat o manifestare de voință a asiguratului pentru obținerea dreptului la pensie în condiții mai favorabile, ci este consecința unor evenimente imprevizibile, cu efecte negative asupra capacității de muncă a persoanei în cauză. Mai mult, Curtea a observat că la data stabilirii pensiei pentru limită de vârstă, potrivit Legii nr. 263/2010, atât pentru persoanele care au obținut pensie de invaliditate în temeiul Legii nr. 19/2000, cât și pentru cele care au obținut același tip de pensie în temeiul Legii nr. 263/2010, se va avea în vedere stagiul complet de cotizare prevăzut de această din urmă lege. Așa fiind, persoanele care au obținut pensie de invaliditate potrivit legislației anterioare nu beneficiază de niciun avantaj obținut în temeiul Legii nr. 19/2000, astfel încât excluderea acestora de la aplicarea indicelui de corecție prevăzut de art. 170 din Legea nr. 263/2010 nu este justificată în mod obiectiv și rațional.

19. Din perspectiva acestei motivări a Curții Constituționale, beneficiarii pensiilor de invaliditate, stabilite în baza Legii nr. 3/1977, care au devenit pensii pentru limită de vârstă după 1 ianuarie 2011, se află în aceeași situație cu beneficiarii pensiilor de invaliditate stabilite în baza Legii nr. 19/2000.

20. Situația obiectiv asemănătoare în care se află beneficiarii pensiilor de invaliditate stabilite în baza Legii nr. 3/1977, care au devenit pensii pentru limită de vârstă după 1 ianuarie 2011, și beneficiarii pensiilor de invaliditate stabilite în baza Legii nr. 19/2000, care au devenit pensii pentru limită de vârstă după 1 ianuarie 2011, rezultă, totodată, și din dispozițiile Legii nr. 19/2000. Astfel, în baza art. 180 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 (potrivit căruia „La data intrării în vigoare a prezentei legi pensiile de asigurări sociale de stat, pensiile suplimentare, pensiile de asigurări sociale pentru agricultori, stabilite pe baza legislației anterioare, precum și ajutoarele sociale stabilite potrivit legislației de pensii devin pensii în înțelesul prezentei legi.”), pensiile de invaliditate, stabilite în conformitate cu art. 22—38¹ din Legea nr. 3/1977, au devenit pensii, potrivit art. 53—64 din Legea nr. 19/2000 care reglementau regimul pensiei de invaliditate. În plus, concluzia că cele două categorii de pensionari se află, în mod obiectiv, în aceeași situație este întărită de împrejurarea că, ulterior adoptării Legii nr. 19/2000,

pensiile stabilite potrivit vechii reglementări au fost recalculate în condițiile noii reglementări. Astfel, potrivit art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 7 februarie 2005, „*Pensiile din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, stabilite în baza legislației în vigoare anterior datei de 1 aprilie 2001, se recalculează în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență*”. Rațiunea adoptării acestei măsuri este expres indicată în preambulul acestui act normativ, respectiv aceea a urgentării procesului de recalculare a tuturor pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, stabilite în baza legislației în vigoare anterior datei de 1 aprilie 2001, aflate în plată, astfel încât să fie respectat principiul „la condiții egale de pensionare, pensii egale, indiferent de anul ieșirii la pensie”, precum și pentru asigurarea cadrului legal necesar recalculării pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat.

21. Ca atare, inclusiv pensiile de invaliditate stabilite în baza Legii nr. 3/1977 au fost recalculate potrivit Legii nr. 19/2000. Urmarea a fost aceea că, practic, pensiile de invaliditate stabilite în baza Legii nr. 3/1977 și cele stabilite în baza Legii nr. 19/2000 au fost „unificate”, în sensul că au fost (re)calculate potrivit aceluiași reguli.

22. În concluzie, întrucât beneficiarii pensiilor de invaliditate stabilite în baza Legii nr. 3/1977 se află în aceeași situație cu beneficiarii pensiilor de invaliditate stabilite în baza Legii nr. 19/2000, rezultă că și primei categorii de pensionari indicate îi este aplicabilă Decizia Curții Constituționale nr. 702 din 31 octombrie 2019.

23. De altfel, în dispozitivul Deciziei nr. 702 din 31 octombrie 2019, Curtea Constituțională nu a menționat expres categoria beneficiarilor pensiilor de invaliditate obținute în baza Legii nr. 19/2000 și transformate în pensii pentru limită de vârstă în temeiul Legii nr. 263/2010, ci s-a referit, în mod generic, la toate categoriile de beneficiari ai pensiilor de invaliditate transformate în pensii pentru limită de vârstă în temeiul Legii nr. 263/2010, situație în care se află și autorul prezentei excepții. Este adevărat că jurisdicția constituțională, în motivarea Deciziei

nr. 702 din 31 octombrie 2019, nu s-a referit în mod expres și la beneficiarii pensiilor de invaliditate acordate în baza Legii nr. 3/1977. Dar această situație nu trebuie interpretată în sensul excluderii acestora de la acordarea indicelui de corecție prevăzut de art. 170 din Legea nr. 263/2010. Curtea s-a referit, în motivarea deciziei amintite, exclusiv la beneficiarii pensiilor de invaliditate obținute în baza Legii nr. 19/2000 deoarece excepția de neconstituționalitate în cauza respectivă a fost ridicată de astfel de beneficiari.

24. Ca atare, în aplicarea prevederilor art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010, autoritățile administrative și instanțele judecătorești vor ține seama în primul rând de dispozitivul Deciziei Curții Constituționale nr. 702 din 31 octombrie 2019 care se referă în mod generic la beneficiarii pensiilor de invaliditate transformate în pensii pentru limită de vârstă în baza Legii nr. 263/2010, deci inclusiv la beneficiarii pensiilor de invaliditate acordate în baza Legii nr. 3/1977.

25. Din acest motiv, prezenta excepție de neconstituționalitate este inadmisibilă, autorul acesteia punând în discuție interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010, activitate care, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, este de competența instanțelor judecătorești. Astfel, Curtea Constituțională a statuat că nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție. Cu privire la conținutul și întinderea celor două noțiuni cuprinzătoare, interpretarea, respectiv aplicarea legii, Curtea Constituțională a reținut că acestea acoperă identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte (Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009, sau Decizia nr. 516 din 3 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1265 din 29 decembrie 2022).

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a sintagmei *la înscrierea inițială la pensie* din cuprinsul dispozițiilor art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Nicolae Ciontescu în Dosarul nr. 1.629/63/2020 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea modelului și conținutului formularului tipizat „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor”, utilizat de personalul Direcției generale de informații fiscale și al structurilor de informații fiscale

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 62 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere dispozițiile art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și avizul conform al Ministerului Finanțelor, comunicat prin Adresa nr. 740.887 din 5.07.2023,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelul și conținutul formularului tipizat „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor” utilizat de personalul Direcției generale de informații fiscale și al structurilor de informații fiscale aflate în coordonarea acesteia, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularului tipizat menționat la art. 1 sunt prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Formularul prevăzut la art. 1 are regim special și se tipărește prin unități specializate, pe baza comenzilor primite din partea Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Direcția generală de informații fiscale, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și structurile subordonate acestora, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Nicoleta-Mioara Cîrciumaru

București, 11 iulie 2023.

Nr. 1.106.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ	Regim special
Direcția	Ex.
Administrația	Pag. 1

PROCES-VERBAL
Seria nr.

**de constatare și sancționare a contravențiilor, încheiat astăzi,, luna, anul,
în localitatea, județul/sectorul**

Subsemnații,,
având funcția de, în temeiul prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în baza legitimațiilor de serviciu nr. și a Ordinului de serviciu nr., eliberate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în urma*):

a) controlului efectuat în ziua luna anul, ora, la,
cu domiciliul/sediul în, str. nr., sectorul/județul,
cod de identificare fiscală

b) cererii de furnizare a informațiilor/înscrierilor din data de

am constatat săvârșirea următoarelor fapte:

[1]

.....

[2]

.....

[3]

.....

.....

Faptele de mai sus constituie contravenții prevăzute la:

[1] art. alin. lit. pct. din

[2] art. alin. lit. pct. din

[3] art. alin. lit. pct. din

De săvârșirea acestor fapte se face vinovat contravenientul:

Persoana juridică/Entitatea fără personalitate juridică,
cod de identificare fiscală, înmatriculată la oficiul registrului
comerțului/autorizată cu nr., cu sediul/domiciliul fiscal în localitatea,
bd./str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul,
reprezentată de, în calitate de, cu CNP,
cu domiciliul în localitatea, bd./str. nr., bl., sc., ap.,
județul/sectorul, născut(ă) la data de în localitatea,
județul/sectorul, legitimat(ă) cu CI/pașaport seria nr., eliberat(ă) de
la data de

Pentru reprezentant al unui cetățean străin sau cetățean român cu domiciliul în străinătate se
completează: pașaport seria nr., statul emitent, data eliberării

Față de contravențiile săvârșite se aplică următoarele sancțiuni:

A. Contravenientul se amendează cu:

[1] lei, conform art. alin. lit. pct.
din

[2] lei, conform art. alin. lit. pct.
din

[3] lei, conform art. alin. lit. pct.
din

În sumă totală de lei.

*) Se completează punctul a), b) sau ambele, după caz.

<i>Agent constator,</i>	<i>Martori**),</i>	<i>Contravenient,</i>
.....
.....
.....

NOTĂ:

În cazul în care, la unele rubrici, spațiul alocat este insuficient, se continuă scrierea separat în trei exemplare semnate de toate părțile, pe fiecare pagină, aceasta constituind anexă, parte integrantă a prezentului proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor.

**) Se vor înscrice datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.

Amenda/Amenzile se va/vor achita în contul nr., deschis la
 În conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, contravenientul poate achita în condițiile legii, în termen de 15 zile, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ prin care este/sunt sancționată/sancționate contravenția/contravențiile de la punctul/punctele, respectiv suma de lei, iar o copie de pe documentul de plată se va depune sau se va transmite prin poștă, recomandat, la sediul agentului constator din
 În situația în care contravenientul nu va achita amenda (amenzile) în termen de 15 zile de la data comunicării procesului-verbal, se va proceda, în condițiile legii, la executarea silită.

B. Alte mențiuni: Contravenientul a luat cunoștință că are dreptul la obiecții și nu a formulat/ a formulat obiecții: ***)

.....

În conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, împotriva prezentului proces-verbal care ține loc și de înștiințare de plată se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.

Întocmit în 3 exemplare, din care un exemplar s-a înmănat astăzi,, sau se va comunica contravenientului în cel mult două luni de la data încheierii, prin poștă cu confirmare de primire ori prin afișare la ușa principală a sediului contravenientului.

***) Se solicită contravenientului să scrie obiecțiile sau să scrie că nu are obiecții. În caz de refuz al contravenientului, inspectorii vor menționa în scris refuzul contravenientului de a se conforma acestei cerințe.

<i>Agent constator,</i>	<i>Martori****),</i>	<i>Contravenient,</i>
.....	(Am primit un exemplar al procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor.)
.....	
.....	
.....	
.....	

****) Se vor înscrice datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.

Datele dumneavoastră cu caracter personal sunt prelucrate în conformitate cu prevederile legislației naționale ce reglementează domeniul specific de activitate. Scopul prelucrării este constatarea și sancționarea contravențiilor.

Datele pot fi divulgate destinatarilor sau terților numai în conformitate cu dreptul Uniunii Europene sau dreptul intern și sunt stocate atât timp cât este necesar pentru îndeplinirea obligațiilor legale și atribuțiilor instituite în sarcina noastră în raport cu persoana dumneavoastră, după care vor fi arhivate potrivit legislației aplicabile.

Potrivit dispozițiilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului, persoanele ale căror date cu caracter personal sunt prelucrate de către A.N.A.F. beneficiază de dreptul de acces, de rectificare, de ștergere a datelor cu caracter personal, dreptul de restricționare a prelucrării, dreptul de a se opune prelucrării, dreptul de a-și retrage consimțământul în orice moment, precum și de dreptul de a depune plângere către Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal.

Exercitarea drepturilor se poate face printr-o cerere depusă personal sau trimisă prin poștă la sediul din municipiul

Formular aprobat prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.106/2023, cu modificările și completările ulterioare.

Cod:

ANEXA Nr. 2

Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularului „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor”

1. Denumire: Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor
2. Format: A4/t2
3. Caracteristici de tipărire:
 - se tipărește pe ambele fețe, în 3 exemplare (negru, roșu și verde);
 - este înseriat și numerotat;
 - se broșează în carnete de câte 150 de file (50 de seturi).
4. Se difuzează gratuit.
5. Se utilizează la constatarea unor fapte de care se face vinovat contravenientul și la stabilirea sancțiunilor prevăzute de lege.
6. Se întocmește în 3 exemplare de agentul constatator.
7. Circulă și se arhivează:
 - exemplarul 1, la organul fiscal cu atribuții de evidență și colectare a creanțelor statului competent;
 - exemplarul 2, la contravenient;
 - exemplarul 3, la agentul constatator.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

